

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΥΡΗΣ

Ἐβδομὸν κ' εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν στὴν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Καινούριος χρόνος ἑνδεκά χιλια κ' ἑνιακόσῃ,
ἔλο γὰρ τὴν Ἀνάρθρῳσι θὰ περνοῦν ἡ γλώσσα.

Ἰουλίῳ τριάντα
καὶ σπουδαία συμβάντα.

Χίλια κ' ἑκατὸν ὄδονταίνα,
καύκλα Ρομηῶν ζεβιδωμένα.

**Μοῦσα πολὺπαθὴ θρηγεῖ
τοῦ Κανελλίδη τὴν θανή.**

Πόθοι ψυχῆς ἀκούραττης κ' ὄνειρατα τοῦ Πέτρου
ἔγιναν τώρα στέφανα τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου.

Καιρὸς ἐσώρῃσασε φωλιαῖς,
ποῦ τῆς ἀναλήτου,
τόσαις ἐνήθυμης παλληαῖς
ἀξέχασταις πετοῦν,
καὶ Φῆμη καλλικέλαδὴ στὴν πλάκα τοῦ θανάτου
μ' ὄνειροπλόκων δάκρυα χαράζει τὸνομά του.

**Ἡ τραγικὴ
Κυριακὴ.**

Μεγάλα τὰ χέρια,
μεγάλο τὸ φρόνημα...
πηρύνει μαχαίρις,
ποῖός ἔχει γὰρ ἀκόνημα.

Πυγμαῖς θυμωμέναις,
πυγμαῖς σηκωμέναις
γανόνουν καὶ πάλι
τὸ κάθε κεφάλι.

Μὲ βρόντους ἀχοῦντας
ἐχθροῦς ἔλλοχοντας
τοὺς πιάνουν τρομάραις.

Τί φρίκη, τί τρόμος,
τὸ κράτος, ὁ νόμος,
παληαῖς σαχλαμαραῖς.

Ἀπὸ θηρία
πυγμὴ μὰς σώζει,
κ' ἐλευθερία
παντοῦ δεσποῖ.

Σπασμέναις μοῦραις,
ἴψηλά μαγκούραις,
ἔξω κουμπούραις.

Ἐλευθερία
καὶ φόβος πρώτης,
δυσεντερία
κ' εὐκοιλιοῦτης.

Ἐμπρὸς βρυγμοί,
πίσω τριγμοί,
παντοῦ πυγμὴ.

Κράτος μακαίριον
μὲ Καγκελάριον,
ὅπου δὲν παίξει.

Ἰσχυρὸς μεγάλῃ,
ποῦ τρέμου Γάλλοι,
τρέμου κ' Ἑγγλέοι.

Χαῖρε, Περικλέτο, χάραι,
ἀνορθώσεως ἡμέραι

